

**„Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti.,,
(Hebr.13:8)**

Kiertokirje

Toukokuu 2010

Oikein sydämellisesti tervehdin teitä kaikkia meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kalliissa Nimessä Matt. 4:4:n Sanalla:

„Mutta hän vastasi ja sanoi: ‚Kirjoitettu on: ‚Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee‚. ” (5 Moos. 8:3)

Alussa Jumala puhui: *„Tulkoon valkeus!”*, ja valkeus tuli. Ja Jumala erotti valon pimeydestä. Alussa oli Sana, ei tulkinta. *„Alussa oli Sana (hebr. Dabar – puhuva)... Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valkeus...”* (Joh. 1:1-5). Todella uskova ihminen ei elä ainoastaan maallisesti leivästä, vaan hengellisesti jokaisesta Sanasta, joka on lähtenyt Jumalan suusta. Jumalan ei tarvitse ottaa yhtään ainoaa Sanaa takaisin, aivan sama milloin, missä ja kenelle Hän on puhunut, oli se sitten Vanhassa tai Uudessa Testamentissa. Kuitenkin alusta asti on ollut molemmat: valo ja pimeys, päivä ja yö, usko ja epäusko. kuuliaisuus ja tottelemattomuus, hyvä ja paha – elämä ja kuolema. Niin se pysyy loppuun asti.

Jokaisessa Jumalan Sanassa on elämän itu, kuitenkin vasta, kun se kylvetään siemenenä uskovien sydämeen, elämä tulee esiin (Mark. 4:26-29). Matt. 13. mukaan kylväjä kylvi hyvän siemenen, ja sillä aikaa kun ihmiset nukkuivat, tuli vihollinen ja kylvi oman siemenensä. Molemmat, vehnä ja rikkaruoho, ovat kasvava elonkorjuuseen asti. Herra itse selvitti vertauksen: *„Hyvän siemenen kylväjä on Ihmisen Poika. Pelto on maailma; hyvä siemen ovat valtakunnan lapset, mutta lusteet ovat pahan lapset. Vihamies, joka ne kylvi, on perkele; elon aika on maailman loppu, ja leikkuumiehet ovat enkelit”* (jakeet 37-39). Sen jälkeen kun kylväjä on kylvänyt Sanan (Mark. 4:14; Luuk. 8:11), vihollinen on kylvänyt tulkinnan hänen perässään. Toinen on Totuus ja toinen on valhe ja petos.

Ensin Mooses astui esiin totisen Sanan kanssa, sillä Jumala muisti lupauksen, jonka Hän oli antanut Aabrahamille (1 Moos. 15:13). Sitten Bileam astui esiin eksyttääkseen Jumalan kansan oikealta tieltä (4 Moos. 22-24).

Ensin astui esiin Kristus, luvattu profeetta, (5 Moos. 18:18, Apt. 3: 22-23; Apt. 7:37-38); Hän kylvi Sanan. Sitten tuli antikristus ja väärä profeetta (1 Joh. 2:18; Ilm. 16:13); hän kylvi tulkinnat. Ja väärät kristukset, se tarkoittaa väärät voidellut, tekevät sitä yhä vielä. Heillä on jopa ihmeitä näytettävänä, jotka he ottavat vahvistuksenaan (Matt. 7:21-23), niin että vieläpä valittujen täytyy tarkata, etteivät tule johdetuksi harhaan (Matt. 24:24).

Ensin astuivat esiin totiset apostolit, sitten väärät (2 Kor.11:13; Ilm.2:2).

Ensin Herran kutumat apostolit levittivät totista oppia (Apt.2:24; Ef. 2:20), sitten väärät apostolit toivat sisään turmiollisia oppeja (2Kor.11:1-13; 2Piet.2:1).

Ensin astui esiin veli Branham evankelistana, sitten monet itse itsensä nimittämät parantamisevangelistat, jotka saarnasivat kuulijoille hyvinvointievankeliumia ja rakensivat itselleen kaikki tyynni miljoonien dollarien hyvinvointivaltakuntansa.

Mitä tapahtuu meidän ajassamme? Mitä tapahtuu nyt Jumalan pelastussuunnitelman mukaisesti? Kuka astui ensimmäisenä esiin jumalallisen kutsumisen nojalla kantaakseen Sanan sanomaa kaikkeen maailmaan? Kuka astui myöhemmin esiin oman käsityksensä mukaan ja levittää vieraita oppeja, niin kutsuttuja „erityisiä ilmestyksiä”, vetääkseen opetuslapsia itsensä seuraamiseen?

Matt. 24 ja 25 ovat myös seurakunnalle hyvin tärkeitä katsottaessa viimeiseen ajanjaksoon ennen Kristuksen takaisinpaluuta. Ensin uskollinen Herra vastasi pääkysymyksiin ja varoitti: *„Katsokaa,*

ettei kukaan teitä eksytä!” Hän puhuu sodista, maanjäristyksistä ja vääristä profeetoista, kuitenkin Hän sitten tulee olennaisimpaan sanoen: *„Ja tämä valtakunnan evankeliumi pitää saarnattaman kaikessa maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille; ja sitten tulee loppu.”* (Matt.24:14). Se ei tapahtunut Lutherin tai Wesley'n aikana eikä sata vuotta sitten. Se tapahtuu nyt, ja me saamme mukana kokea sen: Täysi evankeliumi kaikkine lupauksineen julistetaan kaikille kansoille viimeisen sanoman kautta – toisille todistukseksi, toisille uloskutsumiseksi (2Kor.6:14-18). Se on iankaikkisesti pätevä evankeliumi (Ilm.14:6), niin kuin se alussa oli. Jokainen Jumalan lapsi uskoo jokaisen Sanan ja elää jokaisesta Sanasta ja on erityisen kiitollinen lupauksista, jotka käyvät toteen meidän ajassamme.

Sitten Herra jatkaa ja kuvaa tapahtumat, jotka tulevat tapahtumaan aina Ihmisenpojan tulemukseen ja suureen ahdistuksenaikaan asti, niin, aivan loppuun saakka. Ja jälleen seuraa jotakin hyvin tärkeää: *„Mutta oppikaa viikunapuusta vertaus: kun sen oksa jo on tuore ja lehdet puhkeavat, niin te tiedätte, että kesä on lähellä. Samoin te myös, kun näette tämän kaiken, tietäkää, että se on lähellä, oven edessä.”* (Matt.24:32-33). Hoosea 9:10:n mukaisesti Israel on viikunapuu.

Luuk.21:24:ssä Herra sanoo edeltä, mitä heidän kanssaan tapahtuisi: *„...ja he kaatuvat miekan terään, heidät viedään vangeiksi kaikkien kansojen sekaan, ja Jerusalem on oleva pakanain tallattavana, kunnes pakanain ajat täyttyvät.”*

Jo tuohon aikaan oli lupaus: *„Minä tahdon tarkoin koota sinut, Jaakob, kaikkinesi, visusti kerätä Israelin jäänteet, saattaa heidät yhteen, niin kuin lampaat tarhaan, niin kuin lauman lautumellensa: on oleva ihmisten kohina!”* (Miika 2:12).

„Niin te saatte asua maassa, jonka minä annoin teidän isillenne; ja te olette minun kansani, ja minä olen teidän Jumalanne.” (Hes.36:28).

„Ja Herra ottaa Juudan perintöosaksensa pyhässä maassa ja valitsee vielä Jerusalemin.” (Sak.2:16).

Herra sanoo omilleen: *„Samoin te myös, kun näette tämän tapahtuvan, tietäkää, että Jumalan valtakunta on lähellä.”* (Luuk.21:31). Amen! Israelin kahdentoista heimon kokoaminen kaikista kansoista ei ole vain joku merkki monien joukossa, vaan Kristuksen pian tapahtuvan takaisinpaluun „merkki”.

Matt.24:39-41:ssä Herra puhuu sitten ylöstempauksesta, kun kaksi on oleva pellolla, kaksi jauhamassa myllyllä ja kaksi yhdellä vuoteella ja toinen otetaan ja toinen jää jäljelle. Hän antaa kehotuksen: *„Sentähden olkaa tekin valmiit, sillä sinä hetkenä, jona ette luule, Ihmisenpoika tulee.”* (Jae 44).

„Mutta heidän lähdettyään ostamaan öljyä ylkä tuli, ja ne neitsyet, jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssaan häihin, ja ovi suljettiin.” (Matt.25:10).

Matt. 24:45-47:ssä meidän Herramme sanoi vertauspuheessa edeltä, mitä palvelusväen kanssa täytyy tapahtua, ennen kuin luku 25 toteutuu ja Ylkä tulee. Hän asettaa kysymyksen: *„Kuka siis on se uskollinen ja ymmärtäväinen palvelija, jonka hänen herransa on asettanut pitämään huolta palvelusväestään, antamaan heille ruokaa ajallansa?”* – ei hallitakseen palvelijoita, vaan tuodakseen kaikille, jotka suorittavat jotakin palvelustehtävää seurakunnassa, paljastetun Sanan tuoreena ruokana ja jakaakseen sen heidän kanssaan. Tästä Sanasta me elämme nyt aivan erityisesti. Jae 47 on samoin NÄIN SANOO HERRA: *„Totisesti minä sanon teille: hän asettaa hänet kaiken omaisuutensa hoitajaksi.”* Se on täydellinen ennalleenpalauttaminen ja täysi sisäänjohtaminen Jumalan koko neuvopäätökseen.

Raamatullisen lopunajan sanoman kautta on myös kaikki kätketyt salaisuudet paljastettu. Se ei pidä sisällään ainoastaan sitä, minkä jokainen yksilö, jokainen nainen, jokainen mies ja kokonaisseurakunta tarvitsee valmistumisekseen, vaan myös sen, mikä kuuluu viisinkertaiseen palvelustehtävään efesolaiskirjeen 4. luvun mukaisesti. Siten jokainen palvelija voi olla osaltaan vaikuttamassa Kristuksen ruumiin rakentumiseen alkukristillisen mallin mukaisesti, *„...kunnes me kaikki pääsemme yhteyteen uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa, täyteen miehuuteen, Kristuksen täyteen täyden iän määrään,”* (Ef.4:11-16).

Kuitenkin vain hän, joka kunnioittaa jokaista Jumalan Sanaa – myös Sanaa tätä aikaa varten – uskoo sen todella ja asettaa sen paikoilleen sinne, minne se kuuluu, saa sen paljastettuna. Vain siten on tosiasiallinen yhteenliittymisen jumalalliseen pelastusjärjestykseen mahdollinen. Tämä pätee myös kaikkiin palveleviin veljiin. Päälupaus seurakunnalle meidän ajassamme kuuluu: „*Katso, minä lähetän teille profeetta Elian, ennen kuin tulee Herran päivä, se suuri ja peljättävä. Ja hän on kääntävä jälleen isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet heidän isiensä puoleen, etten minä tulisi ja löisi maata, vihkisi sitä tuhon omaksi.*” (Mal.4: 5-6).

Herran päivä kuvataan hyvin tarkkaan Vanhassa ja Uudessa Testamentissa. Profeetta Joel kirjoittaa: „...*aurinko muuttuu pimeydeksi ja kuu vereksi, ennen kuin Herran päivä tulee, se suuri ja peljättävä.*” (Joel 2:31). Ennen kuin pelastuksen päivä kuluu loppuun, ennen kuin aurinko pimenee ja kuu muuttuu vereksi (Apt.2:20), täytyy nyt Malakian 4:6:n lupauksen toinen osa.

Matt.17:11-13:ssa ja Mark. 9:12-13:ssa on meidän Herramme valaissut sen, mikä liittyy yhteen Elia-lupauksen kanssa. Hän vahvisti Johannes Kastajan palvelustehtävän, joka astui esiin Elian hengessä ja voimassa, mutta osoitti myös vielä tuleviin: „*Elias tosin tulee ja asettaa jälleen kaikki kohdalleen.*” Siinä ei ole silloin kyse mistään kotitekoisesta sanomasta, vaan täydellisen ennalleenpalauttamisen jumalallisesta pelastussanomasta, kaiken sen ennalleen palauttamisesta, mikä alussa oli seurakunnassa ja on hävinnyt. Kaikki täytyy tuoda takaisin oikeaan tilaan: palvelevat veljet ja kokonaisseurakunta. Johannes Kastajan palvelustehtävän kautta käännettiin vanhatestamentillisten isien uskossa elävien sydämet uuden liiton lasten uskoon, *näin Herralle toimittaakseen hyvin valmistetun kansan* (Luuk.1:16-17). Sen palvelustehtävän kautta, jonka Jumala on antanut veli Branhamille, tuodaan totisten Jumalan lasten sydämet apostolisten isien uskoon takaisin, jota Herralle toimitetaan hyvin valmistettu kansa.

11. kesäkuuta 1933 veli Branham sai kutsumisensa ja lähettämisenä monien todistajien edessä. Kun hän, seisten Ohio-joessa, oli aikeissa kastaa 17. henkilön, huudahdettiin hänelle ylläluonnollisesta valosta, joka tuli alas hänen yläpuolelleen ja jonka n. 4000 ihmistä näki: „**Niin kuin Johannes Kastaja on edeltänyt Kristuksen ensimmäistä tulemusta, niin sinut lähetetään Sanoman kanssa, joka edeltää Kristuksen toista tulemusta.**”

Illalla 7.toukokuuta 1946 tuli taivaallinen sanansaattaja veli Branhamin luo niin kuin Sakariaan Luuk.1:ssä ja selvitti hänelle taivaallisen kutsumisen yksityiskohdittain. Vasta siitä eteenpäin aloitti hän ainutlaatuisen palvelustehtävänsä, jonka Jumala itse on vahvistanut tuhatkertaisesti.

Lopuksi sai veli Branham, jonka palvelustehtävä on suorassa yhteydessä Jumalan pelastussuunnitelmaan, ohjeen varastoida hengellistä ruokaa, luvattua ja paljastettua Sanaa. Kuitenkaan hänelle ei milloinkaan sanottu, että hän on jakava ruuan; eikä myöskään, että hän kuolisi, mutta nousisi sitten ylöskuolleista, saattaakseen palvelustehtävänsä päätökseen. Pyhästä Hengestä uudestisyntyneet ja Pyhällä Hengellä täytetyt Jumalan lapset uskovat ainoastaan sen, mitä Kirjoitukset sanovat. Niin kuin se hänelle 11. kesäkuuta 1933 taivaasta huudahdettiin, edeltää Jumalan koko neuvopäätöksen Sanoma, joka hänelle uskottiin, Kristuksen toista tulemusta – ja se pitää yhtä Pyhien Kirjoitusten todistusten kanssa.

Myös Apt.3:21 on NÄIN SANOO HERRA ja sen täytyy toteutua ennen Kristuksen takaisinpaluuta: „*Taivaan piti omistaman hänet niihin aikoihin asti, jolloin kaikki jälleen kohdallensa asetetaan, mistä Jumala on ikiajoista saakka puhunut pyhään profeettainsa suun kautta.*” Veli Branhamin sanoman kautta on meille armosta tuotu takaisin kaikki, mikä Kristuksen seurakunnalta oli joutunut kadoksiin. Paljastettu Sana on tunkeutunut maan ääriin saakka.

Niin kuin Aamos 8:11 ilmoittaa, Jumala on lähettänyt hengellisen nälän kuulla Herran sanoja, ja niin ihmiset ajavat yli tuhat kilometriä kokeakseen mukana kokoukset, joissa julistetaan paljastettu ja luvattu Sana, joka nyt toteutuu. Se on se tuore manna, jonka Herra on luvannut voittajille (Ilm.2:17).

Nyt me odotamme Pyhän Hengen ylläluonnollista toimintaa niin kuin helluntaina, ja että Jumala itse ennalleenpalauttaa viisinkertaisen palvelustehtävän, kaikki hengenlahjat, kaikki hengenhedelmät, kaikki hyveet seurakunnassa –sillä lopun täytyy olla alun kaltainen. Hän on sen luvannut,

Hän tulee sen itse tekemään voimallisen hengenvaikutuksen kautta.

Jumala on kutsunut palvelijansa ja profeettansa luokseen 24.joukukuuta 1965. Minä sanon tämän seuraavan nyt tarkoituksella, jotta kaikki, joiden täytyy tehdä synnin mitta täydeksi, tekevät sen nyt, ja että kaikki, jotka ovat edeltämäärätyt uskomaan jokaisen Sanan, iloitsevat koko sydämeästään:

Veli Branham on profeettana sanonut minulle todistajien edessä 11.kesäkuuta 1958 Dallasissa Texasissa: „Veli Frank, sinä tulet tämän Sanoman kanssa palaamaan takaisin Saksaan...”

Veli Branham on profeettana sanonut minulle 3. joulukuuta 1962 samojen todistajien edessä: „... odota ruuan jakamisen kanssa, kunnes olet saanut lopunkin ruuan ...”

Illalla 11. huhtikuuta 1966, veli Branhamin hautajaispäivänä, Henki puhui minulle, niin kuin Apt. 8:29:ssä kerrotaan Filippuksesta: „Nyt on sinun aikasi tullut jakaa ruokaa ja mennä kaupungista kaupunkiin julistamaan Jumalan Sanaa.” Minä olen totellut taivaallista kutsumista ensimmäisestä päivästä alkaen ja voin yhdessä Paavalin kanssa sanoa: „*Mutta Jumalan avulla, jota olen saanut tähän päivään asti, minä seison ja todistan sekä pienille että suurille, enkä puhu mitään muuta, kuin minkä profeetat ja Mooses ovat sanoneet tulevan tapahtumaan, ...*” (Apt.26:22).

Myös se NÄIN SANOO HERRA, joka huudahti minulle käskevällä äänellä: „Palvelijani, Minä olen määrännyt sinut jakamaan ruokaa Matt.24:45-47:n mukaisesti!” – Se on yhtä tosi kuin Joh.3:16. Enhän minä ole näitä kokemuksia jolloinkin keksinyt, ne ovat teille kaikille tunnettuja kuusikymmentä- ja seitsemänkymmentälukujen kiertokirjeistä saakka.

Minä olen suorittanut tehtävän jonka iankaikkisesti uskollinen Herra antoi minulle 2. huhtikuuta 1962 ennen auringonnousua, menneinä 44 vuoden aikana veli Branhamin kotiinmenosta asti yli 150 maassa. Niin kuin Joosef Vanhassa Testamentissa täytti viljasäiliöt luonnollisella ravinnolla, oli myös minun täytettävä viljavarasto hengellisellä ruualla tarkkaan seitsemän vuoden ajan, nimittäin vuoden 1958 lopusta vuoden 1965 loppuun (Mal.3:6-10), ja saan vielä jakaa. Jokainen saarna, jonka veli Branham on pitänyt, on suoraan lähetetty minulle. Veli Branham on henkilökohtaisesti lähettänyt minut Leo Mercier'n luo, joka oli pätevä nauhoittamista varten, jotta ne lähetettiin minulle. Siis samaa hengellistä ruokaa ei varastoitu vain Jeffersonvilleen, vaan myös tänne Herran käskystä. Me emme elä 1940, 1950, 1960 vuosikymmenlukujen menneisyydessä. Me emme myöskään koristele profeetan hautapaikkaa. Me elämme Jumalan läsnäolossa jokaisessa Sanassa ja me olemme armosta saaneet pääsyn Jumalan viimeiseen toimintaan.

Ei ole vielä milloinkaan totisesta profeetasta tullut väärää profeettaa, ei vielä milloinkaan ole Totuudesta tullut valhetta, ei vielä milloinkaan ole totisesta ja viisaasta palvelijasta tullut väärää, pahaa palvelijaa. Jumalan tykönä kaikki on paikoillaan, valo ja pimeys erotettuina, Totuus ja valhe erotettuina toisistaan. Jokainen siemen tuo esiin itsensä kaltaista lajia ja „*heidän hedelmistään te tunnette heidät.*” Joka on Jumalasta syntynyt, hän uskoo jokaisen Sanan, jokaisen lupauksen; eikä yksikään heistä, jotka viisaina neitsyinä menevät Ylkää vastaan, tahraa itseään epäraamatullisilla opeilla – he ovat Karitsan veressä pestyt, Totuuden Sanassa pyhitetty morsian ja heidät sinetöidään Pyhän Hengen kautta ruumiinlunastuksen päivään mennessä.

Jumalallisella kiivaudella

„*Sillä minä kiivailen teidän puolestanne Jumalan kiivaudella; minähän olen kihlannut teidät miehelle, yhdelle ainoalle, asettaakseni Kristuksen eteen puhtaan neitsyen. Mutta minä pelkään, että niin kuin käärme kavaluudellaan petti Eevan, niin teidän mielenne ehkä turmeltu pois vilpittömyydestä ja puhtaudesta, joka teissä on Kristusta kohtaan.*” (2.Kor.11:2-3).

Tämä oli myös veli Branhamin, joka näki valkoisiin vaatetetun lunastettujen joukon paratiisissa, päärukouspyyntö. Minä saan sanoa, että tämä on nyt, jolloin me olemme tulleet vielä lähemmäksi taivaallisen Yljän takaisinpaluuta, myös minun harras pyrkimykseni, erittäinkin siitä saakka kun minut tammikuussa 1981 otettiin ruumista ja nostettiin ylös ylöstempauksessa suuren, valkoisiin vaatetetun joukon kanssa – kaikki olivat nuoria.

Paavali pelkäsi, että Saatana, joka mukautuu jokaiseen tilanteeseen, voisi tulla viekkaasti niin kuin käärme kuolettava myrkkyy mukanaan valkeuden enkelinä ja voisi pettää seurakunnan. Tämä huoli oli oikeutettu, sillä Saatana ilmestyi Jobin aikana jo Jumalan poikien kokouksessa taivaassa (Job 1:6). Onhan se hämmästyttävää, että hän tuli myös suoraan enkelien ensimmäiseen kokoukseen (Job.2:4). Ensimmäisen vierailun jälkeen tapahtui kaiken sen tuhoaminen, mitä Job omisti; toisen vierailun jälkeen tapahtui Saatanan hyökkäys itse Jobia kohtaan. Aivan sama, miten, missä ja milloin – aina tuho jää jäljelle, kun Saatana antaa kuulla ja nähdä itsensä jossakin kokouksessa.

Eevan pettäminen tapahtui yhden Sanan kieron kääntämisen kautta, jonka Herra, meidän Jumalamme, oli puhunut Aadamille. Saatana aloitti lauseella: „Oliko Jumala todella sanonut ...?” Sen, mitä Jumala oli puhunut, hän veti epäilykseen, saadakseen oman valheensa uskottavaksi. Vanha käärme olisi jopa voinut sanoa Eevalle: „Oletko sinä sen kuullut? Olitko sinä siinä läsnä? Tiedätkö sinä, pitääkö se paikkansa?” Mooseksen aikana hän olisi voinut sanoa Kooralle: „Olitko sinä siellä läsnä, kun Mooses kutsuttiin? Olitko sinä hänen kanssaan vuorella, kun Jumala on puhunut hänelle?” Hän olisi voinut apostolien aikana sanoa halveksijoille: „Olitteko te siellä läsnä, kun Paavali kutsuttiin? Oletteko te kuulleet äänen taivaasta?”

Epäilijöille meidän ajassamme hän olisi voinut sanoa: „Olitteko te siellä läsnä, kun valo kesäkuussa 1933 tuli alas? Oletteko te kuulleet, mitä Herran enkeli on sanonut veli Branhamille 7. toukokuuta 1946?” Yhä vielä Saatana kylvää epäilyksiä niin kuin Eevan kohdalla, nimittäin sanomalla: „Oliko Jumala todella puhunut hänelle? Olitko sinä 2. huhtikuuta siellä läsnä? Oletko sinä kuullut sen? Olitko sinä 3. joulukuuta 1962 siellä läsnä? Oliko profeetta todella sanonut sen? Oletko sinä kuullut sen? Olitko sinä heinäkuussa 1976 siellä läsnä, kun Herra käski vihkiä naapuritontin Itselleen ja rakentaa sille, tai syyskuussa 1976, kun oli kyse ruuasta, tai kun Herra Marseillessa sanoi: „Palvelijani, nouse ylös ja lue 2. Timoteus 4 ...!”, kun oli kyse seitsemästä ukkosenjyrinästä, ja kaikki muut kerrat?” Saatana pettää joka kerta samalla tavalla, asettaa kyseenalaiseksi sen, mitä Jumala on sanonut ja tuo ihmiset siten oman vaikutuksensa alle.

Veli Branhamille nimenomaan sanottiin: „Jos sinä saavutat sen, että ihmiset uskovat sinua ...” Vihollinen kylvää aina epäilyksen sen ylle, mitä Jumala on sanonut ja käskenyt. Epäuskoa seuraa synninteko, linjan yliastuminen. Se, mitä jää jäljelle, on vihollisuus kahden siemenen välille, niin kuin se jo tapahtui Eedenin puutarhassa. Toiset uskovat Jumalaa ja pitävät kiinni siitä, mitä Hän on sanonut, toisten kohdalla epäily saa ylliotteen, he tekevät syntiä pilkkaajina jumalallista kutsumista vastaan ja Pyhää Henkeä vastaan, joka johtaa sisään koko Totuuteen. Se pysyy kuitenkin siinä, mitä Herra itse on sanonut: „*Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka ottaa vastaan sen, jonka minä lähetän, se ottaa vastaan minut; mutta joka ottaa vastaan minut, se ottaa vastaan hänet, joka on minut lähettänyt.*” (Joh.13:20).

Ellei syntiinlankeemusta olisi ollut ajan alussa Eedenin puutarhassa, silloin ei olisi voinut toteutua se pelastussuunnitelma, jonka Jumala iankaikkisuudesta oli laatinut. Ellei olisi ollut toukokuussa 1979 tätä kauheaa petosta täällä seurakunnassa, josta käsin suora tehtävä suoritetaan, ei olisi kenellekään tullut ajatukseen, että jumalallinen järjestys täytyy asettaa uudelleen kohdalleen. Saatana on koko maanpiirin pettäjä, kuitenkin poikalapsen ylösottamisen yhteydessä sitä nimitetään „veljien syyttäjäksi” ja lopuksi heitetään alas (Ilm.12:10). Meidän täytyy tarkata, että emme joudu veljien syyttäjän vaikutuksen alle, vaan että me myös tässä suhteessa asetumme Jumalan ja Hänen Sanansa puolelle ja Paavalin kanssa huudahdamme: „*Kuka voi syyttää Jumalan valittuja?*” (Room.8:33). Sitä Saatana yrittää – ja kaikki, jotka ovat sen vaikutuksensa alla.

Nyt se asettuu seurakunnan eteen estääkseen poikalapsen syntymän. Mutta Jumala on yhdistänyt tärkeimmän tehtävän profeetan palvelustehtävään, nimittäin morsiusseurakunnan uloskutsumisen ja valmistamisen. Nyt seurakunnassa asetetaan kaikki takaisin alkuperäiseen tilaan. Nyt tulee julki, kuka vain puhuu sanomasta tai kuka kumartuu jokaisen Jumalan Sanan alle, löydetään Jumalan tahdosta ja todella elää jokaisen Sanan todeksi. Silloin tulevat turhiksi kaikki väittelyt. Jumala tulee asettamaan ennalleen kaiken kaksinkertaisesti niin kuin Jobin kohdalla (Luku 42). Niin kuin Jaak.5:7-11:ssä Kristuksen takaisinpaluun yhteydessä on kirjoitettu, syys- ja kevätsade lankeavat

ennen Herran tulemista, ja silloin myös täyttyy, mitä Joel 2:23-24:ssä on luvattu: „*Ja te, Siionin lapset, iloitkaa ja riemuitkaa Herrassa, teidän Jumalassanne, sillä hän antaa teille syyssateen, vanhurskauden mukaan, vuodattaa teille sateen, syyssateen ja kevätsateen, niin kuin entisaikaan. Ja puimatantereet tulevat jyviä täyteen ja kuurna-altaat pursuavat viiniä ja öljyä.*” Huomionarvoista on, että veli Branham vuonna 1955 on puhunut sekä Zürichissä kuin myös Karlsruhessa tästä aiheesta.

Joka ei voi, niin kuin veli Branham sitä painotti, puhtaasta sydäimestä sanoa, niin kuin Herra, meidän Lunastajamme on sanonut: „*Minun ruokani on se, että minä teen lähettäjäni tahdon ja täytän hänen tekonsa.*” (Joh.4:34), hän ei ole vielä ymmärtänyt, mistä todella on kyse. Ei riitä puhuminen sanomasta ja sanansaattajasta, ruuasta, paljastetusta Sanasta. Nyt, kun Herran pöytä on niin runsaasti katettu kuin ei milloinkaan aikaisemmin vihollistemme kasvojen edessä, jotka pilkkaavat meitä, meidän täytyy tehdä Jumalan tahto hengellisen ruuan voimalla, jotta Hän voi täydellistyttää tekonsa. Kenellä on korva kuulla, hän kuulkoon, mitä Henki nyt sanoo seurakunnille. Jokaisen täytyy voida sanoa puhtaasta sydäimestä: „*Älköön tapahtuko minun, vaan Sinun tahtosi tapahtukoon!*” Taivaallisen Yljän täydellinen tahto tapahtuu nyt Hänen morsiamessaan ja Kristukselle tullaan johtamaan puhdas neitsyt. Amen.

„*...hän nyt on sovittanut Poikansa lihan ruumiissa kuoleman kautta, asettaakseen teidät pyhinä ja nuhteettomina ja moitteettomina eteensä, ...*” (Kol.1:22).

Niin kuin Sodomän ja Gomorran aikana

Moniin ennustuksiin viimeisestä ajanjaksosta ennen Kristuksen takaisinpaluuta kuuluu myös meidän aikamme perverssi, luonnonvastainen tila. Onhan sitä ollut kaikkina aikoina, ei kuitenkaan siinä mitassa kuin nyt. Aabrahamin aikana, kun hän sai lupauksen aivan pian edessä olevasta Iisakin syntymästä, Herra itse vieraili Aabrahamin luona kahden enkelin seurassa, joilla oli miehen hahmo (1 Moos.18). Herra jäi Aabrahamin luo, kaksi enkeliä jatkoivat eteenpäin Sodomaan. Kun he illalla saapuivat sinne, Loot otti heidät vastaan taloonsa. Siellä tapahtui jotakin hirveää: Sen kaupungin homoseksuaaliset miehet kokoontuivat Lootin talon eteen ja vaativat häntä antamaan miehet ulos. Lootin ja hänen perheensä pelastuminen ennen Sodomän ja koko sen alueen tuhoa on myös meille kaikille tuttu, ja se voidaan lukea 1 Moos. 19:ssä.

Meidän ajassamme on homoparisuhdetta aina hallituspiireihin asti, puhutaan avoimesti „homoavioliitosta”, vieläpä samaa sukupuolta olevien pariin siunaamisesta. Mikä sellainen avioliitto on? Jumala on luonut Aadamille naispuolisen avun – Eevan, mutta ei mitään miespuolista apua. Täytyyhän sen kuitenkin pysyä tässä: „*Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ...!*”

Ei yksi ainoakaan Jumalan mies ollut homoseksuaalinen – ei Adam, ei Aabraham, ei Daavid, ei Salomo, ei Pietari, ei Paavali. Koska Jumala halusi järjestyksen luomakunnassaan, avioliitossa, perheessä, seurakunnassaan, Hän on antanut kansalleen säädökset. Useampia rikkomuksia varten Hän lainantamisessa sääti jopa kuolemanrangaistuksen. Niistä kolme ovat aviorikos, homoseksuaaliset suhteet ja sukupuolinen kanssakäyminen eläinten kanssa: „*Jos joku tekee aviorikoksen toisen miehen vaimon kanssa, jos hän tekee aviorikoksen lähimmäisensä vaimon kanssa, niin heidät, sekä aviorikokojamies että -nainen, rangaistakoon kuolemalla.*”

„*Jos joku makaa miehenpuolen kanssa, niin kuin naisen kanssa maataan, tekevät he molemmat kauhistuksen; heidät rangaistakoon kuolemalla, he ovat verivelan alaiset.* (Jae 13).

„*Jos joku sekaantuu eläimeen, rangaistakoon hänet kuolemalla, ja se eläin tappakaa. Ja jos nainen ryhtyy eläimeen, mihin tahansa, pariutuaksensa sen kanssa, niin surmaa sekä nainen että eläin; heidät rangaistakoon kuolemalla, he ovat verivelan alaiset.*” (Jakeet 15-16).

Kymmenen 1.Kor. 6: 9-10:ssä lueteltujen rikkomusten joukossa, jotka estävät pääsyn Jumalan valtakuntaan, mainitaan myös miehitykset. Viime viikkoina ja kuukausina on ollut vain yksi hallitseva aihe mediassa, nimittäin hyväksikäyttötapaukset pääasiallisesti katolisessa kirkossa. Kansainvälisten selontekojen mukaan on useampia maita, joissa uhrat, usein vasta monien vuosien

jälkeen, uskalsivat puhua julki sen, mitä heille tehtiin. Se on alkanut sillä, mitä Kaliforniassa tuli valoon, ja siellä katolinen kirkko on jo maksanut yli kaksi miljardia dollaria vahingonkorvauksena uhreille ajalta 1952-2002

Selibaatin säätäminen koko papistolle vuonna 1139, oli sen mukaan, mitä Paavali kirjoittaa 1.Tim.4:1-3, demoninen ratkaisu: „...noudattavat villitseviä henkiä ja riivaajien oppeja ... ..jotka kieltävät menemästä naimisiin ja nauttimasta ruokia...” Vastoin johtavien katolilaisten arvohenkilöiden mielipidettä teologiprofessori Hans Küng on vakuuttunut siitä, että selibaatti on yhtenä syynä mielivaltaisuuksiin.

Ei ole ketään veljeä Kristuksessa, joka on homoseksuaalinen, käyttäytyy sopimattomasti lapsia kohtaan, ottaa jonkun toisen aviovaimon ja siten syyllistyy aviorikokseen, puhumattakaan, että sekaantuisi eläimiin. Näin on ollut asianlaita uskomattomassa tilassa, koskien miestä ja naista, mutta nyt ei asianlaita varmastikaan enää ole niin.

Noiden asioiden määrä uskomattomassa maailmassa on pettämätön merkki siitä, että Kristuksen takaisinpaluu on lähellä edessämme.

Room.1:18-32:ssa on Paavali, Jumalan mies, puhunut selvät sanat tähän aiheeseen ja sillä sanonut kaiken raamatullisesta näkökulmasta: „Sillä Jumalan viha ilmestyy taivaasta kaikkea ihmisten jumalattomuutta ja vääryyttä vastaan, niiden, jotka pitävät totuutta vääryyden vallassa...”

Sentähden Jumala on heidät, heidän sydämensä himoissa, hyljännyt saastaisuuteen, häpäisemään itse omat ruumiinsa... Sentähden Jumala on hyljännyt heidät häpeällisiin himoihin; sillä heidän naispuolensa ovat vaihtaneet luonnollisen yhteyden luonnonvastaiseen; samoin miespuoletkin, luopuen luonnollisesta yhteydestä naispuolen kanssa, ovat kiimoissaan syttyneet toisiinsa ja harjoittaneet, miespuolet miespuolten kanssa, riettautta ja villiintymisestäään saaneet itseensä sen palkan, mikä saada piti... ..jotka, vaikka tuntevat Jumalan vanhurskaan säädöksen, että ne, jotka senkaltaista tekevät, ovat kuoleman ansainneet, eivät ainoastaan itse niitä tee, vaan vieläpä osoittavat hyväksymistä niille, jotka niitä tekevät.”

Nykyistä tilaa, niin kuin se oli myös Nooan aikana ja Sodomian aikana, me emme ole muuttava; samoin tulevat sodat ja maanjäristykset lisääntymään edelleen aina suurimpaan maanjäristykseen asti St.–Andreaksen halkeamassa Kaliforniassa, jonka veli Branham on edeltä sanonut. Myös tulivuorenpurkaus Islannissa tuhoisine seurauksineen, erityisesti lentoliikenteelle, osittaa mitä päivästä toiseen voi tapahtua. Tämän kaiken Herrahan on sanonut edeltä lopun aikaa varten. Me saamme siitä tunnistaa ajan ja hetken, hankkia autuutemme vavisten ja pelolla ja saamme nostaa päämme, koska meidän lunastuksemme lähestyy.

Uskontunnustus

Herra Jumala itse antoi kansalleen Israelille ja myös uusitamentilliselle seurakunnalle matkalle mukaan, mitä heidän on uskottava ja tehtävä. 5.Moos. 6:3-9:ssä on kirjoitettu:

„Niin kuule siis, Israel, ja noudata tarkoin niitä, että, niin kuin Herra, sinun isiesi Jumala, on sinulle luvannut, menestyisit ja te lisääntyisitte suuresti siinä maassa, joka vuotaa maitoa ja mettä. Kuule, Israel! Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi. Ja rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi. Nämä sanat, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, painukoot sydämeesi. Ja teroita niitä lastesi mieleen ja puhu niistä kotona istuessasi ja tietä käydessäsi, maata pannessasi ja ylös noustessasi. Ja sido ne merkiksi käteesi, ja olkoot muistolauseena sinun otsallasi. Ja kirjoita ne talosi pihtipieliin ja portteihisi.” Tämän uskontunnustuksen me löydämme 5.Moos. luvusta 11 jakeesta 18 alkaen vielä kerran vahvistettuna.

Uskontunnustuksen hepreankielisessä tekstissä kirjoitetaan ensimmäisen sanan viimeinen kirjain ja viimeisen sanan viimeinen kirjain yhdessä lauseessa isolla kirjaimella. Ei tullut vain toistaa sanoja, vaan ne täytyi lausua aivan tietoisesti kunnioituksessa ja selvästi painotettuna. Tähän päivään asti juutalaiset rukoilevat „S’hmah Israel” tällä painotuksella.

Israelin tuli tarkata ja totella, mitä Herra sanoi, jotta he menestyisivät ja tulevat siunatuiksi siinä maassa, jonka Jumala oli luvannut heidän isilleen. Sitten seuraa painotus – ja kuule Israel –, Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi, jota seuraa käsky rakastaa Jumalaa kaikesta sydäimestä, kaikesta sielusta ja kaikesta voimasta. Jumalan Sanojen tuli pysyä hänen kansansa sydämessä. Ne tuli opettaa heidän lapsilleen ja lapsenlapsilleen, yhtä hyvin kotona kuin myös matkalla, maata pannahessa ja ylös noustessa.

„Ja sido ne merkiksi käteesi, ja ne olkoot muistolauseena sinun otsallasi.” Herra Jumala oli käskenyt: *„Ja se olkoon merkinä sinun kädessäsi ja muistutuksena sinun otsallasi, että Herran laki olisi sinun suussasi; sillä Herra vei sinut väkevällä kädellä pois Egyptistä.”* (2.Moos.13:9).

Painakaa siis nämä minun sanani sydämeenne ja mieleenne ja sitokaa ne merkiksi käteenne, ja olkoot ne muistolauseena otsallanne; ...” (5.Moos.11:18).

Hän, joka Jerusalemissa menee rukouspaikkoihin Itkumuurilla, näkee kirjaimellisesti, miten miehet kantavat uskontunnustusta nahkanauhoilla kiinnitettyinä kädessään ja otsallaan. Jokainen talo, vieläpä jokainen hotelli Israelissa on asettanut „Mesusan”, uskontunnustuksen teksteineen 5.Moos.6:3-9:stä raameihin sisäänkäynnin oikealle puolelle.

Uskontunnustus oli ja on Hänen kansansa Israelin polttomerkki, tuntomerkki

Nyt Uuteen Testamenttiin: Markuksen 12. luvussa jakeissa 29-30 Jeesus vastasi kysymykseen ensimmäisestä käskystä: *„Kuule, Israel: Herra, meidän Jumalamme, Herra on –YKSI– ainoa; ja rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi ja kaikesta voimastasi.”* Kirjanoppinut vahvisti: *„Oikein sanoit, opettaja, totuuden mukaan, että YKSI hän on, ja ettei ketään muuta ole, paitsi hän.”*

Jumala ei ole olemassa kolmena, Hän ei ole tullut yhdestä persoonasta kolmeksi iankaikkiseksi persoonaksi. Ei iankaikkisuudessa eikä Vanhassa Testamentissa ei myöskään Uudessa ole puhe kolmiyhteisestä Jumalasta. YKSI JUMALA on pysynyt YHTENÄ JUMALANA, Hän on paljastanut itsensä, pannakseen täytäntöön pelastussuunnitelmansa, Isänä taivaassa, ainosyntyisessä Pojassaan maan päällä ja seurakunnassa Pyhän Hengen kautta: Jumala meidän yllämme, Jumala meidän kanssamme, Jumala meissä.

„... koskapa Jumala on YKSI, joka vanhurskauttaa ympärileikatut uskosta ja ympärileikkaamattomat uskon kautta...” (Room.3:30).

„Välimes taas ei ole yhtä varten; mutta Jumala on YKSI.” (Gal.3:20).

„Mutta iankaikkiselle kuninkaalle, katoamattomalle, näkymättömälle, AINOALLE Jumalalle, kunnia ja kirkkaus aina ja iankaikkisesti! Amen. (1.Tim. 1:17).

Myös meidän täytyy ja me saamme rakastaa yhtä ainoaa Jumalaa koko sielustamme, koko sydämeistämme ja kaikella voimallamme ja lähimmäistämme niin kuin itseämme (Mark. 12:31).

Kuitenkin uusitamentilliseen seurakuntaan vihollinen on jo pian hiipinyt sisään ja on johtanut harhaan. Molemmat kulkevat rinnakkain: totiset uskovat, jotka pysyvät totisessa Jeesuksen Kristuksen ja apostolien uskontunnustuksessa, ja myös ne, jotka kuuluvat langenneeseen kristikuntaan. Uskontunnustukset – toinen Jerusalemissa, toinen Nikeasta – sulkevat toinen toisensa ullopuolelle.

Tämä Pyhissä Kirjoituksissa todistettu uskontunnustus pysyy Vanhassa ja Uudessa Testamentissa samana. Se on kaikkia totisia Jumalan lapsia varten ainoa pätevä tunnustus uskolle, opille, kasteeseen, ehtoolliselle. Kyllä, jokaista raamatullista aihetta varten on olemassa vain yksi oikea vastaus, eikä se ole kirjoitettu mihinkään katekismukseen, ainoastaan Raamattuun.

Jokaisella kristillisellä kirkolla ja uskonyhteisöllä on heidän omat tunnustuksensa, mitä uskotaan ja opetetaan. Kuitenkin kaikki tunnustavat kaikille sitovan nikealais-kalkedonialaisen tunnustuksen. Ilmestyskirjassa me luemme uskonnollisesta „tuntomerkistä”, jonka pakon alla kaikkien täytyy ottaa. Lopuksi viimeisessä yhdistymisessä Roomaan tullaan puhumaan mahtisana, ja joka ei kumarru sen alle, hänen täytyy ottaa laskuihin mukaan marttyyrikuolema. Tuntomerkin – viimeisen, koko maailmaan ulottuvan uskonnollisen vallan merkin – asettamisessa tullaan käyttämään pakkoa.

Mieleen painuva varoitus kuuluu:

„Jos joku kumartaa petoa ja sen kuvaa ja ottaa sen merkin otsaansa tai käteensä, niin hänkin on juova Jumalan viiniä, joka sekoittamattomana on kaadettu hänen vihansa maljaan, ...” (Ilm. 14:9-10).

Viimeisin tila on, että 350 protestanttista kirkkoa ja yhteisöä on kirkkojen maailmanneuvostossa. Ja Vatikaani on aivan ääneen ja selvästi selvittänyt, että kaikki protestanttiset kirkot olisivat vain kristillisiä yhteisöjä; ainoa Kristuksen kirkko olisi katolinen kirkko, jonka kanssa ja jossa kaikki saavuttavat Jumalan täyden pelastuksen. Jumalan täysi pelastus ei kuitenkaan ole yhdessäkään kirkossa, vaan se on ainoastaan Jeesuksessa Kristuksessa, ja jokaisen täytyy ottaa se vastaan ja kokea henkilökohtaisesti! Siis ei jää mitään muuta jäljelle tytärkirkoille, jotka eivät ole kokeneet täyttä pelastusta Jeesuksessa Kristuksessa, kuin palata takaisin äitikirkon helmaan (Ilm. 17).

Kaikki vetoavat Joh. 17:21:n Sanoihin: *„...että he kaikki olisivat yhtä...”,* eikä kukaan lue eteenpäin asiayhteydestä, miten se todella on kirjoitettu ja tarkoitettu: *„...minä heissä, ja sinä minussa – että he olisivat täydellisesti yhtä, niin että maailma ymmärtäisi, että sinä olet minut lähettänyt ja rakastanut heitä, niin kuin sinä olet minua rakastanut.”* (Jae 23) – Jumala Kristuksessa (2. Kor. 5:19) ja Kristus meissä (Kol. 1:27).

Ei voida kyllin usein toistaa, että ei ollut paaveja eikä kardinaaleja eikä myöskään mitään organisoitua kirkkoa ensimmäisillä vuosisadoilla. Vieläpä jos olikin yli sata eri uskonsuuntaa, niin aina oli myös olemassa Jeesuksen Kristuksen seurakunta, joka ei ollut mikään organisaatio, vaan Jumalan Hengen johtama organismi pieni lauma.

Vasta vähitellen syntyivät roomalaisessa maailmanvaltakunnassa kristilliset kansalliset kirkot, koptilainen, kaldealainen, syyrialainen, egyptiläinen, ortodoksi ja roomalaiskatolinen kirkko. Kuitenkin kaikki nämä kirkot olivat ja ovat kansan- ja maankirkkoja, eivät Jeesuksen Kristuksen lunastettu seurakunta.

Nikean kirkolliskokouksesta vuodelta 325 jKr. ja Kalkedonin kirkolliskokouksesta, 381 jKr., on ollut yhtenäinen, kolminainen, nikealais-kalkedonialainen uskontunnustus, jossa yksittäisissä opinkappaleissa ovat kantavat pilarit. Kaikki kirkot ja vapaakirkot, jotka uskonpuhdistuksesta lähtien ovat syntyneet, ovat ottaneet sen itselleen. Ja tämä tunnustus, että Jumala muodostuu kolmesta iankaikkisesta persoonasta, ja sitä nimitetään „apostoliseksi”, mutta ei ole apostolinen, pakotetaan kristinuskossa kaikille, jotka eivät sitä vielä siihen mennessä ole vastaanottaneet.

Niin kuin Jumala vaati kansaansa Israelia kantamaan uskontunnustusta kädessä tai otsassa, niin tulee antikristus vaatimaan kaikilta, että he kantavat hänen uskontunnustustaan otsassa ja kädessä: otsa merkitsee raamatullisella symbolikielellä, hyväksyä se; käsi merkitsee, totella sitä ja tehdä sen mukaisesti.

„Ja se saa kaikki, pienet ja suuret, sekä rikkaat että köyhät, sekä vapaat että orjat, panemaan merkin oikeaan käteensä tai otsaansa, ettei kukaan muu voisi ostaa eikä myydä kuin se, jossa on merkki: pedon nimi tai sen nimen luku. Tässä on viisaus. Jolla ymmärrys on, se laskekoon pedon luvun; sillä se on ihmisen luku. Ja sen luku on kuusisataa kuusikymmentä kuusi.” (Ilm. 13:16-18).

„...maan ääriin asti”

(Apt. 1:8)

Kokouksiin ensimmäisenä viikonloppuna huhtikuussa oli tullut veljiä ja sisaria neljästätoista eurooppalaisesta maasta, myös jopa Aasiasta ja Afrikasta, lähetyskeskukseen Krefeldiin, saadakseen tuoretta ruokaa Jumalan Sanasta.

Noin 900 uskova oli täällä kokoontuneena, ja lisäksi yli 600 oli yhteydessä onlinen kautta 49 maasta. Niin ovat ihmiset voineet seurata maan toisesta äärestä toiseen julistusta, joka käännetään kahdelletoista kielelle. Kyllä, viimeinen sanoma tehdään tiettäväksi kaikille kansoille ja kansakunnille. Tänä päivänä me näemme tämän Kirjoituksen käyvän toteen meidän silmiemme edessä.

Veli Branham iloitsi helmikuussa 1965, että puhelinvälitys saatiin mahdolliseksi, ja ihmiset koko maassa ovat voineet kuulla hänen saarnansa. Mitä hän sanoisi tänä päivänä kasvotusten teknisten mahdollisuuksien kanssa? Hän iloitsisi samoin koko sydämeästään.

Mitä me nyt saamme kokea, se on ainutlaatuista ja suurenmoista. Jumala itse on pitänyt huolen siitä, että Hänen raamatullinen Sanomansa saavuttaa monilla kielillä nykyaikaisen tekniikan avulla maapallon äärimmäisimmätkin kolkat. HÄNELLE yksin kuuluu siitä kunnia ja ylistys.

Ensimmäisen viikonlopunkokouksista tähän mennessä säännöllisesti lähetetään 4968 DVD:tä, 618 CD:tä, 1942 audio- ja videokasettia kahdellatoista kielellä. Teille kaikille, jotka rukouksin ja lahjoin tuette tätä työtä, joka suoritetaan Herran suorassa tehtävään asettamisessa, minä sanon koko sydämestäni kiitoksen. Jumala palkitsee sen.

Lähetysmatkat

Yhä uudelleen veljet ja sisaret tuovat julki, miten arvokkaita ja siunausrikkaita heille ovat veli Branhamin painetut saarnat, vihkoset ja kiertokirjeet, jotka he saavat lähetettyinä. Kuitenkin on henkilökohtainen julistus tänä päivänä yhtä tärkeää kuin se oli tuona ajankohtana, kun ylösnoussut Herra lähetti apostolinsa ja sanoi: „*Menkää kaikkeen maailmaan ja julistakaa evankeliumia kaikille luoduille!*”

Hedelmän siitä, mitä Jumala on tehnyt monissa maissa, erityisesti, mitä minun ensimmäisestä vierailustani lähtien, vuonna 1972, on tapahtunut Pakistanissa, minä sain nähdä siellä kokouksissa 12.– 22. helmikuuta 2010.

Vaikka kokoukset olivat osaksi lähellä Afganistanin ja myös Iranin rajoja, ja terrorivaaran takia olivat islamilaisten poliisien vartioimia, yhdeksään kokoukseen kuudessa kaupungissa otti osaa kaiken kaikkiaan noin neljätuhatta ihmistä. Herran Sana tuli suurella voimalla, ja valitut ottivat sen iloiten vastaan, niin että voidaan puhua sanoinkuvaamattomasta lähetysmatkasta.

Raskaiden maanjäristysten jälkeen Haitissa ja Chilessä me saimme ihmeellisellä tavalla kokea, että Jumala ei ole puhunut tyhjiä Sanoja, vaan Hän pitää, mitä Hän lupaa: molemmissa maissa ovat meidän veljemme ja sisaremme säilyneet varjeltuina. Vierailullani Haitissa maaliskuussa 2010 minä olen itse voinut vakuuttua siitä. Kun matkani aikana Port au Prince'ssä lentokentältä kokouspaikalle näin tuhoutuneita rakennuksia, seurakuntasali oli vahingoittumaton. Minun pisti myös silmään, miten hyvin pukeutuneita ja miten hyvällä mielellä olivat ne noin 2000 yhteenvirrannutta ihmistä, jotka olivat rakennuksen sisällä ja ulkopuolella.

Saarnaaja vahvisti: „Me emme ole vaipuneet epätoivoon, vaan olemme rohkaistut, sillä meidän lunastuksemme lähestyy. Seurakuntarakennuksessa ei ole yhtään säröä, kun taas kaikki ympärillä on raunioina.”

Kokous sunnuntailta 14. maaliskuuta 2010 Port au Prince'ssä on käyvä sisään jumalalliseen pelastushistoriaan. Ihmiset olivat avoimia Sanalle ja myös kiistanalaiset oppikohdat voitiin Sanasta käsin valaista ja selvittää. Jumala on todella lahjoittanut armon, ja matka oli siunattu yli pyyntöjen ja ymmärryksen.

Hyvin kiitollisina ja suurella ilolla meidän veljemme ja sisaremme ottivat vastaan myös mukanamme viedyt lahjoitukset. Myös minä haluaisin kiittää teitä, jotka niin suuripiirteisesti olette osoittaneet osanottonne meidän haitilaisten veljiemme ja sisariemme kohtaloon. Uskollinen Herra on palkitseva sen teille moninkertaisesti.

Jumalan tehtävässä toimien

Kokoustiedoksiannot

Helluntaissunnuntaina 23. toukokuuta 2010 klo 14:00 10117 **Berlin**
Hilton Hotel Mohrenstr. 30, Bankettsaal A, Ehtoollinen on suunniteltu

Lauantaina 26. kesäkuuta 2010 klo 14:00 A-5020 **Salzburg**
Hotel Schaffenrath, Alpenstrasse 115 – 117

Tulkaa kaikki ja tuokaa vielä mukanaan monia. Herra siunatkoon teitä.

Profetia

ON VIELÄ KERRAN KYSE LUVUSTA **666**

O	I	K	O	Y	M	E	N	A	
70	10	20	70	400	40	5	50	1	= 666

Mutta OIKOYMENA ei myöskään ole jonkun ihmisen nimi, vaan erään organisaation nimi. *Kaikkien maailmanuskontojen ekumenia* omaksuu jo lopunajalliset muodot, kun *kirkkojen ekumeeninen neuvosto* jo nyt vaatii „uskonnollista pluralismia ja kieltää proselytismin”.

Nyt nousee esiin kysymys, kuka henkilö kantaa lukuarvoa 666? Onko se paavi, joka kantaa lukuarvoa 666,

V	I	C	A	R	I	U	S			F	I	L	I	I		D	E	I	
5	1	100			1	5					1	50	1	1		500		1	= 666

sillä kun laskee nämä luvut* yhteen, saadaan 666? Tähän tulokseen päädytään siitä, että „Vicarius Filii Dei” käännettynä „Jumalan Pojan sijainen” on se, mikä kuvaannollisessa mielessä merkitsee *antikristusta*, joka astuu „Kristuksen asemaan”. Kuitenkin myös tässä pätee kysymys: Onko paaviarvonimi arvonimenä jonkun ihmisen nimi?

*) pienillä painetuilla kirjaimilla ei ole latinankielessä lukuarvoa

Joku uskonnollinen johtaja „Jumalan Pojan sijaisena” (VICARIUS FILII DEI) tekee kaikkiin uskontoihin kuuluvat „Jumalan lapsiksi”, sillä eihän hänen arvonimensä sano, että hän on *Kristuksen* sijainen, vaan „Jumalan Pojan”. Tänä päivänä jo puhutellaan kaikkien uskontojen uskovia „Jumalan pojiksi”.

Tämä antijumalallinen kolminaisuus: suuri lohikäärme, antikristus ja väärä profeetta, kantaa kolminkertaisella tavalla lukua 666. Siihen päädytään siitä, että luku 6 on jumalanvihollisuuden luku. Kolminkertainen 6 (666) muodostaa siten ihmisvihan huippukohtan Jumalaa vastaan. Luku 6 merkitsee kreikankielisessä merkistössä: se on, tuntomerkki. Sen, että nämä kolme tunnusmerkkiä juuri meidän (lopun-) ajassamme rinnakkain toinen toisensa kanssa nousevat esiin ja sen lisäksi Babylon (katso Ilmestyskirja 17) astuu esiin jälleen ajankohtaisesti Jerusalemin vastapelaajana, pitäisi saada korvamme tarkkaamaan.

Valokuva Islamabadista, Pakistanista, 20. helmikuuta

Osanäkymä Port au Prince'stä, Haitista, 14.maaliskuuta 2010

Näin me olemme saavutettavissa:
Missions-Zentrum
Postfach 100707
D-47707 Krefeld

E-Mail: volksmission@gmx.de tai
E.Frank@freie-volksmission.de

Puhelin: 02151/545151
Fax:02151/951293

Kotisivu:<http://www.freie-volksmission.de>